

det hele mere nøgtern end hans „For-
sprekkere“ her i Tinget, og man skal ikke,
naar man skal gøre en god Forretning,
basunere det ud over hele Verden. Men
her er det efter min Mening vor Pligt at
gaa ud fra, at vi staa overfor et Foretagende,
som har alle mulige Chancer for at blive et
virkeligt godt Foretagende, et første Klasses
Foretagende, og saa er det altsaa, jeg siger,
at i samme Øjeblik rejser uvilkaarligt det
Spørgsmaal sig: Hvorfor i Alverden er
Staten ikke med? Den er med, hver Gang
der tabes Penge hist eller her, hvorfor skal
den da ikke være med, hvor der er rimelig
Udsigt til at vinde gode Penge? Hvorfor
uden videre give disse Mænd alle disse
Chancer og oven i Købet give dem Eneret
paa 99 Aar uden Spor af Vederlag? Man
kunde jo gøre det saadan, at hvis de be-
gyndte at fortjene noget ud over en vis fair
Rente, kunde Staten begynde at faa Andel
i Udbyttet. Men her giver man betingelses-
løst i 99 Aar disse Mennesker Adgang til
alle disse mulige Fordele.

Den ærede Ordfører for Flertallet
(Birch) tog Forvaring imod, at der her
skulde være Tale om Statsdrift. Det var
ganske overflødigt. Her er ikke Tale om
Statsdrift, her er Tale om, at Staten kan
rejse Penge og bygge en Havn. Staten kan
være med saaledes, at den bliver Aktionær
i saa stort Omfang, at den bliver Herre over
Aktierne og derved ogsaa over Foretagendet
og derved faar en betydelig Del af Udbyttet.
Den kunde være med saaledes, som det er
paapeget af det ærede Medlem for Køben-
havns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), at
naar disse Mænd have stillet sig til Raadighed
med deres Indsigt, deres Erfaring og deres
Forretningsduelighed, kan man, hvis man
overlader dem eller et Selskab styret af
dem, Driften, men selv tager Chancen paa
en eller anden Maade, opnaa alle de Fordele
af Privatdrift og privat Initiativ, som kunne
faas, og har dog samtidig givet Staten en Chan-
ce med. Man maa være klar paa een Ting, og
det er, at naar man giver disse 5 Mand,
respektive det Selskab, som eventuelt vil
danne sig, saa mange Rettigheder, i det hele
giver dem en saadan Stilling, som de faa
ved denne Koncession, hvis den vedtages
i uforandret Form, saa kan der faktisk ikke
trives nogen anden Forretning af Betydning
paa disse Øer.

Man taler om Stabelplads. Nu maa
jeg tilstaa, at det løber mig koldt ned ad
Ryggen, hver Gang man taler om at gøre
denne eller hin danske Plads til Stabel-
plads, thi de europæiske Stabelpladsers
Skæbne er ikke opmuntrende. De sidste to

store Stabelpladser i Europa, hvis Skæbne
man kan forfølge, er Genova og Antwer-
pen. Hvorledes er det gaaet disse to?
Det er gaaet dem begge saaledes, at medens
de for blot en Snes Aar siden havde en
blomstrende Handelsstand, som gjorde de
Forretninger, som den store Skibsart paa
disse Havne naturligt medførte, have nu de
bagved liggende Storstæder, som have Kapi-
talen, Milano og Brüssel, fuldstændig taget
Magten fra dem og gøre faktisk Forretnin-
gerne saaledes, at disse Stabelpladsers Han-
delsstand nu er sunken ned til blot at
være Mellemed, Skibsmæglere eller Vare-
mæglere af forskellig Art. At ville gøre
en Plads til Stabelplads vil faktisk meget
let komme til at betyde, at man reducerer
dens Befolkning til herefter at skulle leve
som Havnesjovere, Skibsmæglere, smaa
Skibsprovianteringshandlere eller Bordel-
værter. Nuvel, dette Perspektiv er ikke
fristende. Nej, lad os være klare paa, at
man ved den Koncession giver disse 5 Men-
nesker Øerne i Vold, og man tør ikke haabe,
at der derfor i og for sig vil komme en særlig
Opblomstring af Øerne som saadanne. Den
eneste Forpligtelse, der kan udtrykkes i
Penge, som Koncessionshaverne paatage
sig, men ogsaa kun paatage sig som Veder-
lag for den uhyre store Fordel at faa hele
St. Thomas gjort til en Frihavn, er, at de
garantere Kolonialkassen de 100,000 Frcs.
i Indførselstold. Men derved tabes 80,000
Frcs. Det er vel i Grunden det eneste
sikre for Kolonialkassen, at den taber
80,000 Frcs. I Motiverne staaar der med
en yndefuld Vending, at der skulde jo
egentlig skaffes Dækning ad anden Vej,
„men med den forventede Forøgelse af
Trafik og Handel paa St. Thomas tør
man gøre Regning paa, at Indtægtsformind-
skelsen vil blive opvejet ved forøgede In-
dtægter af Skibs- og Næringsafgifter“. Na-
ja, Papiret er taalmodigt, og Haabet be-
skæmmer ingen. Men det er altsaa det
eneste sikre, Øerne staa overfor, at de
tabe nogle Penge og faa en ubestemt og
luftig Fremtidsudsigt.

Lad os for det andet endelig ikke,
hvad for øvrigt ogsaa blev strejft af det
ærede Medlem for Københavns 2den Valg-
kreds (Ivar Berendsen), gøre de Fejl om
igen, som ere gjorte ved Frihavnen. Det
ærede Medlem udtrykte sig saaledes: Det
er jo ikke Mening med Koncessionen at
give nogle private Mænd Ret til at lægge
Beslag paa og tilegne sig andre private
Mænds Værdier, nej Koncessionen skulde
gives for at udnytte nye Værdier. Og det
er rigtigt, som der er peget paa, at der er